

[Weikop.]

København, så mange, at man vel næsten kan sige, at der i hvert fald ikke altid er lige stærkt tilløb til dem, i hvert fald ikke af betalende tilhørere, og det skyldes jo, at konkurrencen er meget hård i København. Jeg tror, man nok kan sige det sådan, at selv radiohusets koncerter, til trods for at de får en fremragende reklame i radioen, alligevel ikke altid bliver udsolgt.

Da jeg nu har haft med dette at gøre, kan jeg oplyse, at der har været flere orkesterkoncerter i Tivolis koncertsal her i København med godt besøg, men hvor der i realiteten kun var 125, der betalte normal pris. Jeg siger slet ikke dette for at lægge nogen sten i vejen, men jeg siger det for at gøre opmærksom på, at den højtærede ministers lovforslag forudsætter, at ganske vist en lille del — men alligevel en lille del — af udgifterne udredes gennem orkestrets driftsindtægter. Derfor mener jeg, at rabatordninger og meget billige abonnementsordninger kan være meget gode; men udvikler de sig til, at alt bliver rabat af forskellig art og forskellige rabatter, og hvad ved jeg, er jeg ængstelig for, at orkestrets driftsindtægter bliver for små. Jeg mener, at man i hvert fald hellere skulle gå den vej at sige, at alle folk har adgang til koncerterne til en billig pris, og ikke blot sige, at nogle går gratis ind med en klækkelig rabat, for jeg mener, at det er noget, der kan gøre det vanskeligt at opfylde lovforslagets bestemmelser. Jeg tror ikke, at det vil være rigtigt at bibringe folk den opfattelse, at koncerter skal være gratis. Noget andet er, at de skal være til en overkommelig pris. Det er da givet, at musikerne ikke, heller ikke Tivolis musikere, yder deres kunst uden at få honorarer, og disse ligger jo oven i købet inden for bestemte rammer. Det er helt naturligt, men det må også være naturligt, at de tilhørere, der nyder godt af musikken, yder et passende eller et lille vederlag i forhold til alle omkostningerne ved musikken. Folk betaler jo, uden at man i øvrigt skal blande dette ind i

dette spørgsmål, for alt muligt andet. Der er ikke én, der kunne tænke sig ikke at skulle betale, når man går til en fodboldkamp, til væddeløb, boksekamp, eller hvad ved jeg. Kunst skal efter min mening nok være billig, men den skal ikke være gratis. Jeg mener også, at det er noget, som den højtærede minister går ind for i sit forslag, og derfor må man, hvis de krav, som er stillet i lovforslaget, skal opfyldes, gøre noget helt andet, ja, ikke noget helt andet, men man må søge at skabe en sådan interesse for Tivolis orkester, at tilhørerne, som jeg sagde før, også yder deres beskedne bidrag, ellers hjælper efter min mening dette nok så velmente forsøg på at skabe et orkester ikke meget. Jeg kan sige det sådan, at den højtærede minister og jeg kan nære den mest levende og den mest varmtføjte interesse for denne sag og for kunst i almindelighed; men specielt i denne sag gælder det, at uden følgeskab af ikke blot en lille musikinteresseret kreds, men af et bredere udsnit af befolkningen, hjælper det ikke ret meget.

Lovforslaget bygger på et princip, som jeg i øvrigt mener er rigtigt, men derfor er der alligevel en række enkeltheder, som jeg mener må både drøftes og overvejes. Jeg ved f. eks. ikke, om der ikke pålægges en økonomisk byrde ved, at orkestret skal stå til rådighed for musikconservatoriet som studieorkester for dirigentuddannelsen. Jeg nævner dette, fordi det er nyt for mig, og jeg tænker på, om kommunerne direkte eller indirekte kommer til at yde bidrag til en sådan foranstaltning.

Jeg mener også, at hele administrationen af orkestret vil give anledning til visse overvejelser.

Mere skal jeg ikke sige, men jeg vil dog gerne nævne, at jeg ikke her, hvad måske ville have været naturligt, er kommet ind på selve orkestrets kvalitet og kunstneriske udfoldelse. Det har jeg ikke gjort, fordi jeg ganske simpelt hen deler den højtærede ministers opfattelse, som jo har fundet udtryk også i fremsættelsestalen. Smukke ord